

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P.**, právne zastúpený advokátkou **M.**, proti žalovanému **S.**, zastúpenému advokátkou **J.**, **o zaplatenie 2 237,21 eur s príslušenstvom**, na dovolanie žalobcu v časti výroku o trovách konania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Cob/14/2012-273 zo dňa 24. januára 2013, jednomyselne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

Žalobca **je p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 99,10 eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 21Cb/16/2011-158 zo dňa 25. 11. 2011 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2 237,21 eur ako aj úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 09. 07. 2010 až do zaplatenia ako aj zaplatiť trovy súdneho konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 134 eur.

O odvolaní žalovaného proti tomuto rozhodnutiu, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 3Cob/14/2012-273 zo dňa 24. 01. 2013 tak, že prvostupňový rozsudok zmenil, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 643,43 eur s 9 % úrokom z omeškania od 09. 07. 2010 do zaplatenia s tým, že v prevyšujúcej časti návrh žalobcu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania, a to na súdnom poplatku vo výške 112,56 eur a na trovách právnej služby vo výške 571,99 eur na účet jeho právnej zástupkyne.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že doplnil dokazovanie a dospel k záveru, že z hľadiska splatnosti ceny diela je rozhodujúce, že zmluvné strany si v zmysle ustanovenia § 548 ods. 1 Obchodného zákonníka dohodli, že objednávateľ zaplatí zhotoviteľovi cenu v čase dohodnutého v zmluve, ktorým časom bolo ukončenie realizácie diela na základe podpísaného preberacieho protokolu o vykonaní prác bez väd. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp zn. 29Odo/11/2001 a 32/Odo/931/2002 a v zmysle § 220 O. s. p. napadnutý rozsudok zmenil a pokiaľ ide o úrok z omeškania rozhodnutie označil za správne.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 2 O. s. p. a priznal žalovanému trovy konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku, a to za odpor a odvolanie ako aj trovy právneho zastúpenia, ktoré pozostávali za právne služby J. a J. Uviedol, že tieto trovy boli priznané podľa § 142 ods. 2 O. s. p. vo výške 42 %, keďže žalobca bol úspešný vo výške 29 % a žalovaný 71 % a pomerne zodpovedajú 42 %. Pokiaľ ide o súdne poplatky uviedol, že tieto boli zaplatené 2x po 134 eur, spolu 268 eur, takže 42 % z tejto sumy je 112,56 eur a pokiaľ ide o právnu službu zo strany J., bola tarifná odmena 91,29 eur vypočítaná z tarifnej hodnoty 2 237,21 eur, pričom odmena patrí za tieto úkony za osem úkonov, k tomu režijný paušál po 7,41 eur, celkové trovy 789,60 eur. Čo sa týka trov právnej zástupkyne J. uviedol, že tejto patrí odmena za 4 úkony, pričom odmena za jeden úkon je 91,29 eur a k tomu režijný paušál po 7,63 eur a 2x režijný paušál po 7,81 eur, spolu teda 396,04 eur, cestovné a náhrada za stratu času tak ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí, predstavuje spolu 1 361,88 eur, z toho 42 % je 571,99 eur.

Proti tomuto rozsudku s vyznačenou právoplatnosťou 25. 02. 2013 v zákonnej lehote /§ 240 O. s. p./ podaním doručeným súdu 08. 04. 2013 v časti výroku o trovách konania podal dovolanie žalobca a navrhol dovolaciemu súdu v napadnutej časti rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 237 písmeno f/ O. s. p. odňatím možnosti konať pred súdom, ustanovením § 241 ods. 2 písmeno a/ O. s. p., podľa ktorého dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. Dovolateľ namietal, že odvolací súd priznal odmenu aj za písomné podanie vo veci zo dňa 24. 10. 2012 a 10. 01. 2013, ktoré podania neboli žalobcovi v priebehu odvolacieho konania doručené. Uviedol, že tým, že žalobca sa nemal možnosť k tvrdeniu protistrany vyjadriť odvolací súd mu znemožnil realizáciu jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom poriadku za účelom obhájenia jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa dovolateľa tým, že z odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia nevyplýva aký bol obsah argumentov žalovaného obsiahnutých v podaniach zo dňa 24. 10. 2012 a dňa 10. 01. 2013 aj z tejto skutočnosti vyplýva, že tieto úkony nemožno považovať za také úkony právnej služby zo strany advokáta, ktoré boli potrebné k účelnému uplatneniu, resp. bráneniu práva. Právo účastníka konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov označil za súčasť práv účastníka na spravodlivý súdny proces. Citoval ustanovenie § 18 O. s. p. a s poukazom na uvedené uviedol, že odvolací súd vytvoril stav nerovnosti účastníkov, odmietnutia spravodlivosti a porušenie základného práva účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Dovolateľ si uplatnil právo na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 99,10 eur /1 úkon právnej pomoci a 91,29 eur a 1x režijný paušál 7,81 eur/.

K dovolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním doručeným súdu 26. 04. 2013 a navrhol rozhodnutie v napadnutej časti žalobcom dovolaním potvrdiť a priznať mu náhradu trov v dovolacom konaní 99,10 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 10 ods. 1 O. s. p./ prejednal dovolanie žalobcu v zmysle ustanovenia § 242 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote /§ 240 O. s. p./. Z obsahu dovolania zistil, že smeruje proti časti rozhodnutia právoplatného odvolacieho rozhodnutia týkajúcej sa trov konania vo výške dvoch právnych úkonov právnej pomoci. Podľa dovolateľa odvolací súd tým, že priznal žalovanému náhradu trov odvolacieho konania za právne úkony, podania zo dňa 24. 10. 2012 a 10. 01. 2013, ktoré žalobcovi neboli doručené, v dôsledku čoho

sa žalobca k týmto podaniam vyjadriť nemohol, zabránil mu možnosť konať pred súdom a teda sa naplnil dovolací dôvod podľa ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p.

Z ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p. je zrejmé, že dovolanie voči trovám konania prípustné nie je. Z uvedeného je zrejmé, že posudzovať otázku, či odvolací súd mal za právne úkony /podania žalovaného zo dňa 24. 10. 2012 a 10. 01. 2013/ priznať alebo nepriznať pri posudzovaní dôvodnosti dovolania možné nie je.

Pre posúdenie dôvodnosti dovolania je dôvodná jediná otázka, či ide o dovolanie prípustné podľa ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p., teda či tým, že žalovaný sa nemal možnosť vyjadriť k podaniam /právnym úkonom/, za ktoré žalovanému bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania je taký postup súdu, ktorým súd zabránil žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Z právneho úkonu, podania zo dňa 24. 10. 2012 je zrejmé, že žalovaný týmto predložil odvolaciemu súdu prevzatie právneho zastúpenia a žiadosť o nariadenie termínu pojednávania. Z obsahu právneho úkonu zo dňa 09. 01. 2013 doručeného odvolaciemu súdu 14. 01. 2013 je zrejmé, že žalovaný predkladal dôkaz, ktorý žiadal odvolacím súdom vyhodnotiť. Následne dňa 24. 01. 2013 sa konalo odvolacie konanie za účasti oboch účastníkov konania, teda aj žalobcu, na ktorom pojednávaní bol obsah tohto dôkazu prejednaný a teda žalobca na pojednávaní mal možnosť k tomuto podaniu /09. 01. 2012/ zaujať stanovisko. Žalobca na pojednávaní nežiadal stanoviť lehotu na zaujatie stanoviska k podaniu zo dňa 09. 01. 2013 z dôvodu, že toto mu nebolo doručené.

Najvyšší súdu Slovenskej republiky na základe uvedeného nedospel k záveru, že žalobcovi nedoručením podaní zo dňa 24. 10. 2012 a 10. 01. 2013 bola odňatá možnosť konať pred súdom. Podanie zo dňa 24. 10. 2012 obsahujúce oznámenie o prevzatí plnomocenstva a žiadosť o nariadenie pojednávania nevyžadovalo zaujatie stanoviska druhého účastníka konania a podanie zo dňa 09. 01. 2013 bolo predmetom prejednávania odvolacieho konania dňa 24. 01. 2013, na ktorom sa žalobca zúčastnil. S poukazom na uvedené v danom prípade prípustnosť dovolania s poukazom na ustanovenie § 237 písmeno f/ O. s. p. daná nie je. V prípade, že by tvrdenie žalobcu, že v časti výroku o trovách konania bolo postihnuté

procesnou vadou bolo dôvodné je potrebné uviesť, že vada konania uvedená v § 237 písmeno f/ O. s. p. znamená vady porušenia článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd /napr. II. ÚS 261/06/. To však neznamená, že by zároveň nevyhnutne platil aj opak, teda, že každé porušenie práva na spravodlivý súdny proces dosahuje až intenzitu vady konania v zmysle ustanovenia § 237 písmeno f/ O. s. p., ktorá by prípustnosť dovolania zakladala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky /§ 10a ods. 1 O. s. p./ vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa existencia procesných tvrdených vád nepotvrdila /§ 237 písmeno f/ O. s. p./ a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ustanovenia § 239 O. s. p. dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písmeno c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie prípustné nie je.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní priznal trovy dovolacieho konania úspešnému žalovanému za jeden úkon právnej pomoci, vyjadrenie k dovolaniu vo výške 99,10 eur.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. mája 2014

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Bc. Ingrid Habánová